

ישע

475

שלנו

475 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
ניסן תשע"ו | 48 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

שר הבטחון בבקעת הירדן

8

קה
מרה

ראיון עם יהודה ריינס, מחולה

4

מדרו
המייסדים

יקב דרימיה

2

פתוח
שלנו
נסקה

הרב מאיר נהואי
י"ר ארגון רבני בית הלל

על הפרשה - תזריע (החודש)

האדם והחברה

על עצמו 'טמא טמא', כך יכול הוא להכיר בחסרונותיו. כאשר אדם יבין שהוא עצמו אינו שלם ויכיר בכך הוא יוכל להתבונן אל החברה בעין טובה יותר. ושמא זו כוונת המשנה כפי שמסבירה הבעל שם טוב, שאדם אינו יכול לראות את נגעיו שלו. נטיית האדם לראות את הנגעים אצל האחר ולכן זקוק האדם ליועץ חיצוני שיתבונן בגופו וישים לו את הדברים על השולחן - ראיתי את הנגע. ומכאן על האדם לקבל על עצמו את הדין ולומר 'טמא טמא'. הכרזה זו היא הודאה של האדם בקביעתו של הכהן. כך יוכל האדם לעבור תהליך נפשי עמוק על מנת

ל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו, ר' מאיר אומר אף לא נגעי קרוביו". המקור להלכה זו היא התביעה שמופיעה בפרשה: "נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל הכהן". הלכה היא, שנגעים נקבעים על פי הכהן, ולא באמצעות האדם הנגוע. אולם אין להתעלם אף ממושעות האדם הנגוע. של המשנה. תחושות של כאב ניכרות באדם הנגוע בצרעת בזה הרגע מסוגל הוא להרגיש מהמעט שגרם לאחריים. אדם שהוציא שם רע על חברו וגרם לו נזק חברתי סופו, שימצא את עצמו מנוודה ומרוחק חברתית בעטייה של הצרעת. המצורע נדרש להכריז

כ

בשבוע שעבר פורסמה החלטת בג"צ המבטלת את החלטת הממשלה בנושא מתווה הגז. הביקורת שהועלתה על התערבותם של השופטים בהחלטות ממשלתיות גררה מתקפה משמאל בה נטען שלא ניתן לבקר את בית המשפט. השבוע בישעמדה - על החלטות סותרות וביקורת לגיטימית במדינה דמוקרטית.

המשך בעמוד הבא

תחילת השיחה	כניסה	יציאה	תחילת השיחה	כניסה	יציאה
ירושלים	18:24	19:42	חברון	18:40	19:39
תל אביב	18:44	19:44	שכם	18:42	19:42
חיפה	18:36	19:44	באר שבע	18:36	19:43

י"ע "עמדה"

המשך בעמוד 3

"כא הודה כא זיווה כא הדרה"

קריית ארבע - יום ראשון כ"ד אדר ב' (03/04) בשעה 18:00 בישיבת "ניר".
פתח תקוה - יום חמישי כ"ח אדר ב' (07/04) בשעה 19:15 בבית כנסת "הע"ז" רח' חנה רובינא 5.
ירושלים - יום חמישי ו' ניסן (14/04) בשעה 20:00 בבית הרב רח' הרב קוק 9.
שילה - יום שני י' ניסן (18/04) בשעה 19:30 בבית כנסת "נעם יונתן" רמת שמואל.

אמור: more

"שואלין ודורשין בהלכות החג"

הציבור מוזמן | לפרטים נוספים: 050-5281118

בס"ד

לקראת ימי גאולת הפסח יתקיימו אי"ה שיעורים הלכתיים מרכזיים בהלכות פסח

מפי מו"ר הגאון הרב דוב ליאור שליט"א מגדולי פוסקי דורנו

הנושא הכלכלי המרכזי ביותר במדינת ישראל בשנה האחרונה הוא ללא ספק מתווה הגז, עליו החליטה הממשלה ואותו הוביל ראש הממשלה בנימין נתניהו. בשבוע שעבר התפרסמה פסיקתו הדרמטית של בג"צ בה הוא מבטל את פסקת היציבות במתווה המעניקה לחברות הגז התחייבות של הממשלה לא לשנות את המתווה והגנה מפני שינויים ומכסות הייצוא למשך עשור. פסיקה זו קובעת שלממשלה אין סמכות לקבל החלטות אלו.

השבוע בכנס לשכת עורכי הדין באילת התייחסה לכך שרת המשפטים איילת שקד ותקפה בחריפות את ההתערבות המשפטית בהחלטות הממשלה: "שוב אנו נתקלים לא אחת בתופעה של הפעלת סמכות ללא אחריות. בג"צ הכריע בשאלות שהיו אמורות להיות מוכרעות על ידי נבחר הכנסת בשם העם שבחר את נציגיו".

ביקורת זו על בית המשפט העלית מחדש את הדין בסוגיית בג"צ ופסיקותיו, ומיד קמו אלו הטוענים שאין לבקר את בית המשפט ושמדובר בפגיעה בדמוקרטיה. ההיפך הוא הנכון. הטענה כי גוף שיפטי חסין מביקורת חמורה שבעתים. זהו מתווה מסוכן שבו זוכים שופטי בית משפט העליון למעמד של "פוסק על" שיכול לבטל החלטות של ממשלה וכנסת נבחרת כפי שהכריע רוב העם בבחירות.

לצערנו, אנו נתקלים לא אחת בתופעה בה בית המשפט העליון הופך להיות זירה לבירור שאלות הנוגעות למשילות של הכנסת והממשלה, התערבות בהחלטות ממשלתיות ובפסיקות תמוהות וסותרות כפי שניתן לראות בכמה מקרים.

בבית המשפט העליון נידונה בשנה האחרונה סוגיית הכפר אל זרנוג שבנגב. הכפר הבדואי נבנה על חלקת קרקע בבעלות יהודית פרטית שנרכשה לפני כ-85 שנה. המדינה ניהלה עם נציגי השבט משא ומתן בניסיון להעתיק את מגורי השבט למקום מוסדר, ואף חתמה איתם הסדר מוסכם על פינוי השבט ליישוב רהט. אולם במהלך 15 השנים האחרונות ההסדר לא כובד ובחסות ההסכם הוסיפו התושבים ובנו במקום עוד עשרות בתי מגורים.

לאורך הדין בעתירה להחזרת האדמות לבעליהן היהודי חזר השופט מזוז מספר פעמים על הרעיון לפיו על המדינה לשקול ברצינות את האפשרות להפקיע את הקרקע מידי בעליה היהודים ולהסדיר את היישוב הלא חוקי במקומו באופן של הלבנה למפרע. "זאת לכאורה במובנים מסוימים האופציה הפשוטה ביותר, זה אומר להפקיע את השטחים הפרטיים ולתכנן את המקום" אמר השופט מזוז.

אמירה תמוהה זו מעוררת שאלות רבות הנוגעות

לאכיפה סלקטיבית, כידוע במגרון ועמונה, בהם נטען כי רק חלק מסויים מקרקעות היישוב הן בבעלות פרטית, בג"ץ לא העלה את רעיון ההפקעה, אלא דחה את בקשות המדינה למתן אורכה לשם מציאת פתרונות והורה למדינה לפנות את היישובים.

בהחלטה אחרת דחה בית המשפט העליון את ערעורה של תנועת רגבים בפרשת הכפר הבדואי דיר-האדאג' אשר מאות מתושביו פלשו לחלקה סמוכה בבעלות יהודית פרטית, ובנו במקום עשרות בתים בלתי חוקיים.

בניגוד חד לפסקי דין שניתנו לפינוי יהודים הפתיעה הנשיאה מרים נאור באמירה הפוכה: "לא ניתן לקחת את קרקע העותרים ולשים אותה, עם כל הכבוד, במרכז החיים. אי אפשר לקחת את הקרקע של העותרים שבמקרה פנו לבית משפט, ולקבוע לגביהם מתווה שונה מהמתווה הכללי שהמדינה עובדת עליו".

כשרואים עוולות מותר וצריך לבקר, ביקורת היא דבר לגיטימי במדינה דמוקרטית כפי שאמר השבוע ראש הממשלה בנימין נתניהו: "אני מכבד את בית המשפט ואת השופטים והחלטותיהם, אבל זכותו המלאה של כל אחד לבקר החלטות אלה. בדמוקרטיה חזקה כמו שלנו אין מישהו מעל הביקורת".

עסק שלנו

איך מחליטים להקים עסק?

דרימיה הוא יקב שנולד מתוך אהבה לאדמה ותשוקה ליי. היקב הוקם בשנת 2007 בסוסיא תחת השם 'שוקל' ומייצר כיום 12,000 בקבוקים. תהליך יצור היין ארוך ומוקפד החל משתילת הגפנים, יישון בחביות ועד מילוי הבקבוקים. היקב פתוח למבקרים, טעימות יין וחנות עם מוצרי בוטיק נוספים. נולדתי וגדלתי בסוסיא במשפחה חקלאית בעלת מכוורת וכרם יין והיה לי טבעי להמשיך בחקלאות. לאחר הצבא למדתי לימודי כרם ויין בתל חי, התמקצעת ביקב יתיר כעוזר יין במשך שנתיים ובניהול מטעי מושב מעון. כיום אני מגדל כרם יין ומנהל את היקב. גר בסוסיא נשוי לנאוה ואבא ל-4 בנות. מבחינתי העשייה ביקב מיוחדת בשילובים שהיא מזמנת: יצירה חקלאית עם מפגשים אנושיים מגוונים. יצירה אומנותית עם ייצור מוקפד. לפני מס' חודשים שינינו את מיתוג היקב ואת שמו. השם 'דרימיה' (drimia) משמעו - שמו הבוטני של פרח החצב. צמח המסמל בעיניי יופי ואצילות יחד עם עוצמה ושרשים המכים בסלע. פרח ישראלי טיפוס, המבשר את הסתיו, ראשון לפרוח - באותו זמן של הבציר. ליקב שתי סדרות - סדרת הבסיס וסדרת הפרימיום. סדרת הפרימיום נקראת - סְפָר (sfar), על שם אזורנו - ספר המדבר, אזור נודודי דוד.

אלעד מובשוביץ

יקב דרימיה, סוסיא

www.drimia-winery.com 0558824369

בשיתוף המרכז לטיפוח ימות וטקסים קטנים ביהודה, שומרון והבקעה
www.mati-shay.org.il

"יקב שנולד מתוך אהבה לאדמה ותשוקה ליי"

מוצר שהיית רוצה להמליץ עליו?

הייתי רוצה להמליץ על יין sfar 2012 בלנד (ממסך) מיוחד של קברנה סובינון (75%) ופטי ורדו (25%) אשר זכה לפני מספר חודשים בתחרות 16 teravino חודשים בחבית. בנוסף ממליץ על ביקור בחבל יתיר. ובמיוחד בפסטיבל הדובדבן שיתקיים בל"ג בעומר.

מי האישיות שהכי היית רוצה כלקוח?

ארחנו ביקב אנשים שונים אבל אני הולך רחוק, הייתי רוצה לארח ביקב את עמוס עוז ודוד גרוסמן שאני אוהב, ולדבר כזה חייבים כוס יין... לשמוע ולספר להם על הילד שנולד וגדל כאן בימים שהם כתבו את "פה ושם בארץ ישראל" ו"הזמן הצהוב" וגדל עם הספרים שלהם. ומאז השתנה הרבה, שרשים העמיקו, נולדו עוד ילדים כמוני שפשוט אוהבים את נוף מולדתם. הייתי שואל אותם על הדרך שבה נוכל כולנו להצליח לחיות פה יחד.

מה מייחד את העסק שלך על פני עסקים אחרים?

האנשים העומדים מאחורי היקב הם ייחודי. מקווים שטביענו מורגשת במוצר אותו אנו מגישים, בטעמו ובמראהו. יש לנו אמירה יהודית נוספת והיא שילוב של תרבות והופעות. נאוה אשתי הפיקה ביקב הופעות של דניאל זמיר, עלמה זהר ועוד אומנים, וכך יצרנו מפגשים אנושיים וחיבור בין אנשים. בנוסף אנו נמצאים באזור מעניין - חבל יתיר אשר בדרום הר חברון אשר מתאפיין במיקומו בין ההר למדבר: הגובה הרב, החורף הקשוח והלילות הקרירים - ממאפייני ההר ומנגד אוויר יבש, קרינה גבוהה והבדלי טמפרטורות בין היום והלילה אשר הם ממאפייני המדבר. כל אלו נותנים חותמם בענבים ובין. זהו אזור המתכבד בהיסטוריה מרשימה של גידול ענבים, כדים וגתות המעידים על ייצור יין קדום.

הפסח ועסוקים בניקוי החמץ, עלינו להתבונן גם בחורים ובסדקים שבתוכנו ולהכיר בחסרונו. בטרם שנאחז בשבט הביקורת נסתכל פנימה ונכיר בחסרונו. כך נשתכנע שנכון יותר לראות בעיקר את מעלת חברנו. זה החיבור המיוחד של פרשת הנגעים עם התחדשותו של העולם בחודש ניסן.

זאת ועוד, הבדידות שנגרמת לאדם יכולה לגרום לו לשוב ולראות את הסביבה בעין טובה יותר. בעודו יושב מחוץ למחנה ירגיש הוא בחסרונו של סביבה תומכת ואוהבת. במסכת ראש השנה חז"ל נחלקו בדבר מועד בריאת העולם - בתשרי או בניסן. רבי מנחם נחום מצ'רנוביל מציע על דרך הדרש, שלא נחלקו רק אודות בריאת העולם ההיסטורית אלא בדבר התחדשות הבריאה מדי שנה. לדבריו, העולם עצמו, נברא ומתחדש בכל יום ובכל שנה ובמיוחד בחודש ניסן ותשרי. פריחת האילנות היא עדות נאמנה להתחדשות הבריאה. אולם התחדשות זו מזמינה את החברה להיות שותפים להתחדשות. אל לנו להתעלם מהאחריות שמוטלת עלינו לחדש ולהתחדש. בימים אלו שדורשים אנו בהלכות

להסיר את הנגע ולתקן את אישיותו. יתכן וניתן להסביר את המשנה בצורה אחרת, כל הנגעים אדם רואה - מנגעיו של עצמו הוא רואה. כשאדם רואה משהו וזה מפריע לו, הוא חייב לדעת שהסביבה שזה מפריע לו כי מה שמתרחש בחוץ זה חלק מנגעיו שלו עצמו. כך גם נוכל להבין את דרך ההיטהרות של האדם. תהליך ההיטהרות מהצרעת הוא ההתבודדות והניתוק מהחברה: "כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו". כאשר אדם נמצא בחוץ הוא יכול להתבונן על עצמו ללא אגו בו בזמן, שהופעתו החיצונית מרושלת והוא נמצא מחוץ לחברה. הוא כבר אינו שופט את עצמו ביחס לחברה אלא ביחס אל עצמו וכך מגיע לחשבון נפש.

סליחתי הציבור שלכם
מבית מקור ראשון
 רוצים להגיע אלפני בני אב צבור הדתית?
איתנו אתם יכולים!
 • הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום
 באלפי בתי הכנסת ברחבי הארץ
 • הדבקות מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים
 • דיוור ישיר בכל רחבי הארץ
 לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת
 כולל- רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד
לפרטים: יוסי בן הדור - 052-8908518
 yossib@makorishon.co.il

כרמי שילה

חד משפחתי צמוד קרקע מול נוף משכר

החל מ-1,046,000 ₪

בית חד משפחתי 113 מ"ר עם אפשרות להרחבה על מגרש של חצי דונם

- שילה, ישוב קהילתי המונה מעל ל-350 משפחות.
- הישוב שילה משמש כמרכז של ישובי הסביבה, ביישוב מסוף הסעות לירושלים וערי המרכז.
- מוסדות חינוך פעילות ענפה ועוד
- מפרט טכני עשיר במיוחד.

בניית התשתיות כבר החלה

המכירה בעיצומה

70%

משלב א' נמכר

ת"א 6 כביש 25 ד' 10 ד' 45 ירושלים

1-800-260-240

www.amana.co.il

כרמי שילה

יוצאים לדרך

הראל: 052-5665993

מרכז מידע אמנה

ט.ל.ח. | צמוד מד 1/16

// חן גלעד

יהודה ריינס ממקימי המושב מחולה בצפון בקעת הירדן, חקלאי ואחד משלושה שותפים המנהלים יחד את מפעל "תבליני נהר הירדן" שמייצא תבלינים לחו"ל. נשוי לנעמי ולהם שבעה ילדים.

"הבת שלנו הייתה הבת הראשונה בבקעת הירדן אחרי 2000 שנות גלות, זאת הייתה התרגשות גדולה". המשפט, אשר נאמר מפיו של ריינס ממחיש באופן מובהק את חשיבותה של מחולה בהיבט ההתיישבותי. מחולה היא המושב הראשון שהוקם באזורים ששחררו לאחר מלחמת ששת הימים. "מבחינת הסיפור האומי, חוץ מכפר עציון שהוקם מחדש בשלהי תמוז ממש מעט זמן אחר המלחמה, הישוב היהודי הראשון שקם זה מחולה. גם מלון פארק בחברון היה אחרינו", אומר ריינס.

מדהים, אומר ריינס ונזכר באותם רגעים. לאחר המלחמה השתחרר מהצבא וחברי הגרעין בו שירת החלו לחפש יעד חדש להתיישב. "הגענו לנח"ל סוכות בטרמפים, אמרו לנו שהגרעין עומד להשתחרר ונגיע לפה. הייתי בסיירת שקד ובחופשה בט"ו בשבט 1968 באתי לכאן עם חבר ראינו את המקום והוא קסם לנו מאוד. משהו ראשוני. אז כל השטחים שוחררו ועוד לא ידענו מי נגד מי. לאחר שהיינו פה וראינו את המקום הגיעו שני גרעינים - גרעין שח"ל

שזה חשוב להיות כאן". הזוג הראשון שהתחתן מהגרעין במחולה היו יהודה ואשתו נעמי. הרעין היה להתחתן במושב עצמו, אך מבחינה ביטחונית הדבר לא התאפשר. "נגדי היה אלוף הפיקוד וכמובן שהוא חייב להיזכר בכל מקום לטובה", אומר ריינס ללא היסוס, "הוא ראה אותנו ואמר - כולנו חזית אחת. הוא העדיף שלא נתחתן פה - היה את עניין ארץ המרדפים והייתה סכנה ביטחונית".

ימי ארץ המרדפים היו שנים קשות, בהן חדרו מחבלים מירדן לגבול ישראל. הגזרה המזרחית של מדינת ישראל הייתה נחשבת לגזרה חמה.

"ביום הראשון שהבאנו לכאן את תמר ביתנו הראשונה, היינו צריכים להגיע ישר למקלט מכיוון שהייתה הפגזה. לא היו מקלטים בבתים. זה היה העמק - זו הייתה מציאות החיים. ירדן הייתה מדינת אויב. שבוע שעבר ב"ח באדר היה טקס זיכרון לשני חיילי צנחנים שנהרגו במארב מול מחולה. אני לא זוכר שפחדנו - זו הייתה מציאות החיים".

מעבר לאירועים שהתרחשו בשטחי ישראל, גם את אירועי ספטמבר השחור אפשר היה להרגיש ממחולה. "את ספטמבר 1970 אני זוכר כמו אתמול. עכשיו הכל מואר בהרי ירדן מולנו, אך אז הכל היה חשוך. היו מטוסים ירדנים שהפגזו ופתאום ראינו שיירות של רכבים שנסעו לכל מיני כיוונים. החושך שהיינו רגילים לראות הוא ברגע אחד ופתאום ראינו אור בצד שני".

מי האנשים שתמכו בכם בתחילת הדרך?

"אז הייתה תחושה שמדינת ישראל עומדת מאחורינו. אתה הולך בשליחות תנועתית של בני עקיבא עם מדינת ישראל - לא היו לנו מתנגדים. כולם האמינו שנפרץ כאן סכר. מה שהתחלנו ב-1948 ממשיך עם שחרור השטחים אחרי 1967. זה היה טבעי לחלוטין שמדינת ישראל שחררה את השטחים. היה את יגאל אלון, ישראל גלילי וכל החבורה. וכמובן שנגדי - הוא היה האיש שקלט את כוחה וחשיבותה של ההתיישבות. מהיום הראשון הוא טיפח אותנו והתייחס אלינו כמו ילדים קטנים שלנו".

בנוסף לדמויות רבות, אחד מהאנשים שתרמו במיוחד להתפתחות המקום היה משה דיין. כחלק משיטוטיו בארץ, בין אם לסירי בתחון ובין אם לחיפוש עתיקות, היה מגיע לבקעת הירדן. "כשהתחילו לחפור את המוצב ממול בקיץ

וגרעין גלבע. אחרי שנה שהיינו כאן המקום אוזרח, החיילים יצאו ואנחנו התחלנו לקלוט אנשים".

עם התאזרחותו שונה שם המקום מנח"ל סוכות למחולה, מי שקבע את השם היה נגדי הי"ד. בתחילה מנה הגרעין 15-12 משפחות וכמה רווקים. לאלו שלא גרים בבקעה ישנו הרושם הראשוני כי מדובר על אזור חם והכל סביב צהוב אך כאשר הגיעו ריינס וחברו בט"ו בשבט המקום היה ירוק ופורח ומזג האוויר היה מצוין.

האם ידעתם מה עומד לפניכם בחודשים שיבואו?

"לא ידענו מזה עמק בית שאן מבחינת מזג אוויר ולא ידענו מה הולך לקרות. בפסח כבר ראינו בהתחלה גרנו באוהלים, ואז בבתים אך הם לא היו ממוזגים. היה מאוד חם, הינו חברה צעירים. אבל באמת שזה לא היה גורא, הייתה מן תחושה

מושב מחולה הוקם בבסיסו כהיאחזות נח"ל סוכות בצפון בקעת הירדן, סמוך לבית שאן. מיד אחרי המלחמה החלו לקום אחת אחרי השנייה היאחזויות נח"ל באזור החדש ששחרר. חלק גדול מיישובי הבקעה הוקמו לראשונה כהיאחזויות נח"ל.

"אנחנו היינו גרעין נח"ל שיועד לניר עציון. מלכתחילה התגייסנו כגרעין יחד לצבא, זה היה מסלול נח"ל קבוע. כבר עמדנו להשתחרר ואז פרצה מלחמת ששת הימים וכל משימות הדור השתנו. כשהשתחררנו כבר הוקמה ההיאחזות ואז באנו לכאן בתור אזרחים".

ריינס נולד וגדל בכפר פינס, הוריו היו ממקימי סג'רה (שדה אילן) ובשנות החמישים עברו לכפר פינס. במהלך מלחמת ששת הימים שירת בלטרון, "הרגע הגדול היה הרגע ששחררו את ירושלים, כאילו פעמי משיח הגיעו. זה היה

והתוספות. ואני לא תפסתי בכלל. היינו חברים טובים ונפגשנו לעיתים - לימים הבנתי את הגדולה. הוא יהודי מבחינה רוחנית שאין שני לו". כיום, מונה המושב כ-120 משפחות, המושב הוקם כמושב שיתופי וכיום מתפקד כמושב עובדים. בצמוד למושב הוקמה גבעת סלעית אשר קרויה על שם סלעית שטרית הי"ד, שנהרגה על הציר קרוב למושב. "לאחר מה שקרה, הילדים החליטו שמקמים את גבעת סלעית. כיום הגבעה מונה בסביבות שתיים עשרה משפחות".

הראיון מתקיים במפעל התבלינים של ריינס, הוא ושני שותפיו הם הבעלים של "תבליני נהר הירדן". כאשר נכנסים למפעל אי אפשר שלא לחוש בריח המשובח ששורה באוויר מהבזיליקום, הרוזמרין ועוד. למי שרוצה לברך את ברכת "בורא עשבי בשמים" בכוונה אמיתית - אין ספק שזהו המקום. המפעל מייצא בין טון וחצי לשלושה טון ביום, אך בזמן האחרון המצב נהיה קשה יותר כשאיום סימון המוצרים והחרם מתחיל לתת אותותיו ולהיות מטרד שפוגע בפעילות הכלכלית אצל יהודה כמו שאר החקלאים בבקעת הירדן.

"אנחנו מייצאים תבלינים במסגרת כמה חברות ייצוא, הם אומרים לי להתחיל לסמן את הסחורה ואומרים אל תביאו לנו מהווסט באנק. בחודשים האחרונים זה גובר. גם כאן שמענו סוחר שאמר לנו 'אין לי שום דבר נגדכם, אני פשוט מסתבך אחר כך'".

מה התחושות שמלוות אתכם בעקבות החרם?
"השותף שלי אמר משפט נכון - אנחנו מרגישים שבגדו בנו, אבל אנחנו לא יודעים להגיד בדיוק מי. בעקבות מה שמתרחש אנחנו מתחילים לחשוב על אזורי ייצוא חדשים".

סיפורה של מחולה הוא סיפור של חלוצים שהגיעו ראשונים לאדמה חשופה. סביב המושב עומדות כיום מאות חממות אשר מלאות בכל טוב. המשבר שפוקד לאחרונה את חקלאי הבקעה מקשה ובעיית סימון המוצרים והחרם לא נפתרה עדיין. אך למרות זאת, המצב אינו מותיר צל ספק באמונתם של ריינס וחבריו.

שטח ענבניות ראשון בבקעה, חורף 1969

הביטחון במקום הזה. הכביש היה הרוס לחלוטין, הוא הוביל מיריחו לבית שאן, אך שמה לא היה כלום. אני זוכר את החתונה הראשונה שנשענו מכאן לכפר עציון. באנו עם כמויות אבק לחתונה".

איך הסתכלו עליכם השכנים הערבים כשהגעתם בתחילה?

"כשהסתובבו פה עם הממטרות הראשונות הערבים התחילו למחוא כפיים. זה המזרקה הכי מודרנית שהם ראו. עד שהגענו הם השקו בתעלות השקיה. הם לא ראו לפני כן ממטרה מסתובבת".

היו הרבה אנשים שעשו למען ההתיישבות, את מי אתה רואה כדמויות המשמעותיות במהפכה הזאת?

"אחרי מלחמת ששת הימים הייתה תוכנית בטלוויזיה עם שתי דמויות שלדעתי היו סמל המהפך של הדור - הרב אלי סדן וחנן פורת. אני למדתי בכפר הרא"ה וגם חנן למד שם לפני. אני זוכר שיום אחד עבדנו בפרדס בכפר פינס וחנן ואני דיברנו. אמרתי לו שתכף נתחיל ללמוד מסכת מכות ושאלתי אותו אם אכפת לו שנתחיל ללמוד. הוא אמר בסדר, ואני שאלתי אותו מתי חנן בתגובה אמר - עכשיו. וכך הוא התחיל בעל פה את כל הדפים הראשונים כולל הרש"י

1969 גילו תל עתיק עוד מתקופת האבות - כמובן שמישהו אמר למושה דיין. יום אחד אנחנו עומדים כאן וכל האזור כאן היה חשוף, ופתאום נחת מסוק ואתו משה דיין. דיין נעלם לכמה שעות וחוזר אחר כך עם מלא אוצרות. ביום השני הלכנו לבראון שהיה העוזר של דיין ואמרנו לו 'תשמע, אנחנו רוצים לדבר עם השר'. לדבר עם השר זה היה אז כמו לדבר עם אובמה ודיין הסכים. ביקשנו מדיין שלושה דברים - חשמל, רשת תקשורת והחלפת אדמות ערביות שהיו ממול למושב. יום למחרת נחת גנרטור חדש. גם רשת תקשורת הונחה לא הרבה אחר כך. בקשר לאדמות היה קצת בלגן וזה לא הסתדר. אבל זה היה משה דיין".

הרבה ליוו את מחולה בשנותיה הראשונות, ההתרגשות הייתה רבה ואחזה בכל חלקי הארץ, העיתונים בארץ עקבו אחר המתרחש במושב החדש. הכל סוקר - מהחתונה הראשונה ולידת התינוקת הראשונה. בנוסף אליהם, היו ישובים שלקחו את המושב החדש תחת חסותם, כמו כפר הרא"ה, לדוגמה.

איך היו הדרכים מסביב?

"כשחידשו את כביש 90 הייתה פה חגיגה בכל הישובים באזור. והישובים האלה הם לא מיישובי גוש אמונים. גם הם הרגישו את החשיבות של

מוהל מנוסה בצפון השומרון

שלמה חזות תושב טל מנשה מוהל מומחה בתחום. הברית מתבצעת בסטנדרטים רפואיים והלכתיים גבוהים, במקצועיות, בזהירות ובמהירות.
שלמה חזות נמצא במעקב תמידי אחרי הילודים שנימולו על ידו והוא זמין 24 שעות ביממה.

שלמה חזות

• מוהל מוסמך •

מוהל מומחה בתחום
פלאפון: 052-6071473
טלפון: 04-6350007
hazut.12@gmail.com

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור

052-8908518

yossib@makorrishon.co.il

פישוט לחיות

עוד לפני הפיגוע הזה, אחרי שכמעט איבדתי שליטה על הרכב במקרה אחר שבו חטפתי אבנים: שנים שיום יום אנשים עוברים את החוויה הזו, ומנסים לאסוף את עצמם ולהמשיך בחיים, כאילו לא קרה כלום, כאילו הם חזקים. לרוב לא מדווחים על זה בשום מקום, זה סתם עוד מקרה, ואין התייחסות. רק לאחרונה, כשגל הפיגועים התרחב לעוד חלקים בארץ - הנושא הזה הפך להיות יותר מדובר. החששות כל הזמן נמצאות במרחב התודעה, יש מאתנו שחשים אותם יותר ויש שחשים אותם פחות. אצלי זה מידי שבוע, מידי יום, הנסיעה לעבודה והתפילה לבורא עולם שיעזור לי לחזור הביתה בחיים. בלי עוד שריטות, בלי עוד כוויית בנפש שמשאירות את חותמן לכל החיים. זה לא שיר פוליטי, זה שיר שאולי יעזור לי לרפא את הפצעים. בקשה שלכאורה נראית פשוטה, "פשוט לחיות" - אבל כמה לא פשוט, כמה לא ברור מאליו, כמה ניסים, כמה תפילות, כמה כלום לא בטוח. וחושבת לעצמי... כמה ילדים במדינה שלנו סובלים מהפחד הזה יום יום, ולא משנה לאן תיקחו את זה - סנינים, ריוטי, טילים, אבנים, בקבוקי תבערה - וליצירותיות ההרסנית אין גבול. והאמת, מרגישה שפשוט די עם זה, אי אפשר יותר. תנו לנו פשוט לחיות את החיים הפשוטים שלנו, את היום יום, את הרגעים היפים שיש לנו פה. המזל שלי שאני אופטימית חסרת תקנה ואוהבת בטירוף את החיים, אז הפכתי את הכאב ליצירה, וברגע זה משילה מעצמי את המטען הכבד וחולקת אותו יחד אתכן. זה לא שיר קל אבל הוא ממש מבטא את מה שאני חווה בעיקר בנסיעות. טל פורר, המפיק המוזיקלי שלי שהלך איתי לאורך כל הדרך, עזר לי להפוך את המילים לסינגל, שיוון הסאונדמן והנגנים נתנו מעצמם שעות. תודה להם וגם למשפחה שלי שתומכת ואוהבת. ותודה ענקית לה' יתברך על הניסים, על כל רגע ורגע פה ועל הזכות להוציא שיר חדש. מאחלת לנו שהמלחמה המתמשכת הזו כבר תיגמר, ויבואו ימים טובים יותר, ימים שנוכל לנסוע בכבישים ללא פחד, ללא דאגה במדינה שלנו. פשוט לחיות את החיים, כי באנו לפה לחיות ולא למות.

בימים אלו פתחתי קמפיין הדסטארט - לגיוס המונים, אם בא לכן, מוזמנות להיכנס לצפות בסרטון, להתרשם, לשמוע שירים שלי - ולהצטרף אלי להגשמת החלום.

חפשו בהדסטארט - שירה אורן אלבום בכורה.

דרך רמאלה. ולא אלאה אתכם כי באמת זה קרה לי כבר יותר מדי פעמים (כשהייתי בכיתה ג' בקבוק תבערה, יום אחרי החתונה שלי, בדרך מהלימודים הביתה, בדרך מקונצרט מעפרה לבית אל ועוד). בשנות ילדותי בבית אל עברתי 6 פגועי טרור. כל פעם קמתי והמשכתי הלאה. אבל אחרי הפיגוע האחרון, משהו השתנה בי. הפעם ראיתי את המוות לנגד עיניי - והבנתי שזה יכול היה להסתיים לגמרי אחרת. הגל האחרון של הפיגועים עלה והציף בי את החרדות והפחדים שנערמו להם מכל השנים, והחלטתי שאני חייבת כמוסיקאית - לעבד את זה דרך יצירה.

ונזכרתי בשיר שכתבתי ממש לפני שהתחילה המלחמה בסדנא של דן תורן ומאיר גולדברג, שעכשיו סוף סוף הוצאתי לאור. זה שיר שנכתב

נוכחית לבד במכונת

לילה. שקט שרוע

הלב בכוננת מתמדת

רדיו רמאללה מתפרץ

מחליפה לדיסק אהוב

מוסיקה בווליום מדוד

רק שלא ינסו

שלא ניפגש באיזה סיבוב

רוצה פשוט לחיות

בלי לחשוב יותר מדי

על אבנים או ריזות

רוצה לחזור לאהוביי

מדינה במלחמה טרופה

אבנים מתעופפות באוויר

בום אחד גדול

הכל מתנפץ מסביבי

ידיי רועדות ללא שליטה

שפתיי מלמלו שם תפילה

הרכב משייט על הכביש

ובנס לא ארעה תאונה

יום שישי. שעה לפני שבת, בדרכנו מאריאל לבית אל. היו אלה ימי צוק איתן, ובתחילת הנסיעה פתחתי ספר תהילים והתחלתי לקרוא מספר פרקים שהתחייבתי להם בתחילת המבצע, לשמירה על חייל שלוחם. סיימתי והמשכתי לקרוא עוד פרקים, שמתי צדקה, ולפתע אני שמה לב שבמרחק כמה מטרים מתחיל להיווצר פקק ויש התגודדות של ערבים בצידי הכביש.

הלב שלי ניבא לי רעות. אמרתי לאביצור בעלי שנהג, אני רואה שם התגודדות, אולי תעשה פרסה, זה לא נראה כל כך טוב מרוחק. אבל המחשבה בראש שעוד שעה שבת, ואם ניסע מדרך חלופית (שמאריכה בשעה וחצי) לא נגיע בזמן... וגם האופטימיות הזו שכל אחד אמר לעצמו: לי זה לא יקרה, הובילה אותנו לתוך מלכות של ממש. משני צידי הכביש התגודדו הרבה ערבים שעצרו את המכוניות הנוסעות, מלפנים ומאחור רכבים ערבים, ואנחנו היהודים היחידים על הכביש. פחד מוות. מתוך הקהל לפתע מגיח בחור, מסתכל לי ישר בעיניים, ובשנאה עצומה ובכל הכוח צועק: אללה וואכבר, וזרק את האבן בכל הכוח שהוא יכול היישר לתוך הפנים שלי. לרגע חשבתי שזה הסוף שלי, ספר התהילים היה בידי, וכל הגוף שלי התחיל לרעוד בלי שליטה. התחלתי לצעוק לאביצור שיברח משם מהר שלא יעשו עלינו לינץ', אבל היו רכבים מלפנים והיה קשה מאוד לברוח.

אלו היו שניות הרוח גורל. אני לא יודעת להסביר את גודל הנס, אני אפילו לא יכולה לזכור איך יצאנו משם, ואיך כל ההמון הזועם לא התנפל לנו על הרכב. אין לי הסבר הגיוני מלבד המחשבה שכנראה הקיפו את הרכב שלנו מלאכים בלתי נראים שפשוט לא נתנו להם להרוג אותנו.

הדרך היתה מפחידה ביותר, נשארנו לנו עוד כמה כפרים לעבור עד שנגיע הביתה, ולא ידעתי איך נוכל לשרוד את 30 הדקות שנותרו לנו. הנסיעה נראתה לי כמו נצח... התמלאתי זכוכיות בכל הגוף, ולא יכולתי לזוז מחשש שהם יכנסו עמוק. כשהגעתי הביתה ושטפתי את הריסיים הבנתי את גודל הנס: ראשית, הרכב שלנו לא ממוגן (כי התעקשתי לא למגן אותו - חשבתי שזה מכוער והורס את האיטום של החלונות כשרוצים להחזיר את החלונות המקוריים), ואם המחבל היה זורק את האבן מהחלון הצדדי, כנראה שכבר לא הייתי פה כדי לספר לכם. אך מכיוון שהוא זרק את האבן בחלון הקדמי, החלון לא התנפץ לגמרי והאבן לא חדרה (אבנים יכולות להרוג, כפי שאתם יודעים). ושנית, מה מנע מכל הערבים שהתגודדו בצדדים לעלות לנו על הרכב ולחסל אותנו, הרי לא היה שם צבא... ושלישית, איך הצלחנו להיחלץ משם כשהיה פקק של מכוניות מלפנים? התשובות היחידות שיש לי שהיה כאן פשוט נס אחד גדול שמורכב מהרבה ניסים קטנים. ועל זה אני רוצה להודות לקב"ה קבל עם ועדה ולברך: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם הגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב".

במהלך השבת, כמובן שלא הצלחתי להירגע, התמונות רצו לי בראש והדמעות יצאו ללא שליטה. ונזכרתי בכל הפעמים שזרקו עלי אבנים ובקבוקי תבערה כשעוד הייתי ילדה והיינו נוסעים

מה יקרה

ראשון 10 באפריל

ערב נשים במרכז קטיף / ב' בניסן 10 באפריל
אמונה ואמנות ומה שביניהם. ערב נשים במרכז קטיף בניצן. השקת תערוכת "רעידות משנה", הופעה הומוריסטית של "אחיות במה" וכיבוד קל. עלות 25 שח'. יום ראשון, ב' ניסן, 10/4, בשעה 19:30 במרכז קטיף בניצן. 077-4320515.

יריד משפחתי בהר חברון / ג' בניסן 11 באפריל
יריד משפחתי לקראת חג הפסח במיתרים שבהר חברון. בסימן זהירות בדרכים. פעילויות לילדים בנושא זהירות בדרכים, דוכני מכירה ביגוד, מתנות לחג ועוד. יום שני ג' ניסן, 11/4 בשעות 14:00 - 19:00 ברחבת המועצה האזורית הר חברון במיתרים.

תערוכת בוגרים לאדריכלות באריאל / ב' בניסן 10 באפריל

תערוכת הבוגרים של המחלקה לאדריכלות ועיצוב פנים במכללה הטכנולוגית הנדסאים שבאוניברסיטת אריאל תתקיים בהיכל התרבות באריאל. נושא העבודות שיוצגו הוא יצירת מרחב סטודנטיאלי ועיצוב מלון בוטיק. אירוע הפתיחה ביום ראשון, ב' ניסן, 10/4 בשעה 18:00.

מדרשת רמת השרון

את כל העולמות...

**בית יהודי
לימוד תורה מעמיק
בתי ספר
מרכזהות "והדרת"
חבורה איכותית ומגובשת
עשייה משמעותית
אווירה חמה ומשפחתית**

מדרשת רמת השרון מציעה לך תכנית ייחודית המשלבת שירות לאומי איכותי עם לימוד תורה רציני ומעמיק שלוש פעמים בשבוע. הצוות החינוכי המנוסה של **מזל** יעמוד לרשותך לשיחות אישיות, התייעצות והכוונה. הקשר החם ילווה אותך בהמשך דרכך, עוד שנים רבות. במהלך השנה יתקיימו פעילויות חברתיות ומגוונות, טיולים, שבתות ומעורבות בקהילה.

לפרטים נוספים ולתיאום סיור היכרות וריאיון, את מוזמנת לפנות אלינו:
ריעות 050-7754222 אורית 052-3911549

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

רוכבים לזכרם מאת בני נוער תושבי השומרון ואזרחים מכל רחבי הארץ יצאו ביום שני למסע אופניים לזכר הזוג הנקין שנרצחו בתחילת גל הטרור הנוכחי 4 את המסע יזמו תלמידי הישיבה התיכונית אלון מורה שרצו לחזק את תחושת הביטחון והמורל הלאומי דווקא בשעה הזו. המסע החל באלון מורה עבר במקום הרצח, המשיך לאיתמר והסתיים בחטמ"ר שומרון שם רקדו הרוכבים עם החיילים. **דויד בן ציון** סגן ראש מועצה אזורית שומרון בירך את המשתתפים ואמר: "אני רוצה לחזק את חיילי צה"ל שנמצאים איתנו כאן היום ונמצאים איתנו תמיד. לחזק את שוטרי משטרת ישראל, שמגנים על כל הגזרות ללא מורא. באנו לומר בצורה ברורה עם ישראל לא מפחד. אנחנו חזקים. נמשיך לנוסע בכבישים. נמשיך לטייל לא ניתן לטרור שכל מטרתו הטלת אימה להפחיד אותנו. אני גאה בנוער שלנו שיזם והרים את מסע האופניים הזה לזכר הזוג הנקין בקריאה לחיים.

אלופים באפרת קבוצת הפועל ירושלים, אלופת המדינה בכדורסל התארכה השבוע במועצה המקומית אפרת שבגוש עציון 5. במהלך האירוע שיחקו אלופי המדינה באדם עם תלמידים נבחרים ממערכת החינוך האפרתית. במשחק השתתפו **עודד רביבי** ראש המועצה אפרת והאלוף במיל' **עוזי דיין** יו"ר מפעל הפיס שבירך את המועצה על אולם הספורט החדש. **רביבי** אמר לשחקנים: "תושבי אפרת אהובים ופעילים בספורט. אירוח קבוצת הפועל ירושלים היה מצד אחד חגיגה ומצד שני הדבר הכי טבעי שיש. התרגשות ספורטיבית טבעית שבאה בדיוק בשיא ההכנות למרוץ אפרת וגוש עציון שמתוכנן לסוף השבוע."

וצריך להמשיך בבניה כמה שיותר כדי לחזק את עם ישראל ואת מדינת ישראל כולה. אם בעבר אמרנו שיהודה ושומרון הם חלק ממדינת ישראל, אז אין לי ספק דבר אחד, שחבל בנימין וגם שומרון, הם חלק בלתי נפרד מירושלים."

סטודנטים לצינות נפתלי בנט שר החינוך קיים השבוע סיור עם מועצת יש"ע וקים ישיבת עבודה עם ראשי הרשויות ובה דגונו נושאים חינוכיים והתיישבותיים 3. בנט הגיע תחילה לאלפי מנשה וביקר עם ראש המועצה **שלמה קטן** בבית הספר היסודי "נופי החורש" בהמשך ביקר השר בקרני שומרון בישיבת בני עקיבא השומרון באירוע לזכרם של משפחת גביש ז"ל שם דיבר עם כ-300 בני נוער. בנט שיחק כדורסל עם התלמידים יחד עם ראש המועצה **יגאל להב** ועם ראש הישיבה **הרב יעקב מיטלס**, וביקר בצעדת האביב בנחל קנה. בכפר הסטודנטים של עמותת 'קדמה' במעלה אפרים, נפגש עם ראש המועצה **שלמה ללוש**, יו"ר עמותת 'קדמה' **תיראל כהן** ועם הסטודנטים המתגוררים בכפר. בנט חיזק את הסטודנטים ומרם להם כי הוא "רוצה בכפרי הסטודנטים משימה לאומית, ערכית והתיישבותית חשובה מאין כמוה. זהו מעשה חשוב מאוד, שהדור הצעיר לוקח יוזמה ופועל בשטח. זוהי ציונות."

התנדבות לחג החירות השבוע יצאו תלמידי ורבני ישיבת ההסדר שדמות נריה בשדמות מחולה שבבקעת הירדן ליום לימוד ועשייה התנדבותית לקראת חג הפסח. התלמידים ורבניהם התחילו את היום בשיעורים 'במכון מאיר' בנושא פסח וחירות ואפו מצות "חבורה" כמיטב המסורת במפעל מצות ירושלים. את עיקר היום הקדישו התלמידים לאריות מזון למשפחות נזקקות לקראת הפסח במסגרת עמותת יד אליעזר.

בטחון בבקעת הירדן שר הביטחון **משה בוגי יעלון** ערך ביום שלישי סיור בבקעת הירדן. **יעלון** ביקר בישוב חמדת שלאחרונה אישר לה את התב"ע 1, ובמעלה אפרים שם נפגש עם **דוד אלחייני** ראש מועצת בקעת הירדן ו**שלמה ללוש** ראש מועצת מעלה אפרים, תלמידי תיכון ותלמידי ישיבת ההסדר במקום. השר אמר לתלמידים: "אויבנו מבינים שהחברה הישראלית נחושה ולא נשברת. רוח העם היא רוח חזקה. מה שעומד למבחן הוא יכולת העמידה שלנו כחברה וכשהיא לא עומדת נחושה זה מקור עידוד להם. החברה שלנו הוכיחה שהיא לא מוותרת וגם כשהיא סופגת מכות היא מתעשתת ומשיבה מלחמה. לכן עלינו לפעול מצד אחד בצורה קשה נגד כל מי שמרים עלינו יד ומצד שני לנסות לחיות יחד". **דוד אלחייני** אמר לשר: "ביקורך כאן יחד עם קריאתך לפתח את ההתיישבות ולהגדיל את האוכלוסייה כאן היא הבעת אמון מוחלטת בהיותה של בקעת הירדן חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל."

בירת ישראל משה ליאון, חבר הנהלת עיריית ירושלים ומחזיק תיק המינהלים הקהילתיים בעיר ערך בשבוע שעבר יחד עם אנשי הצוות שלו סיור בהתיישבות ביהודה ושומרון שעסק בפיתוח כלכלי ובנייה בהתיישבות ובקשר החשוב בין ירושלים לאזורי יהודה ושומרון העוטפים את ירושלים. הסיור התקיים באזור התעשייה שער בנימין ובמרזח המבקרים נחלת בנימין שביקב פסגות, במכינת בני דוד בעלי שם נפגש עם חתן פרס ישראל **הרב אלי סדן** 2 וגילו שניהם כי למדו בתיכון צייטלין תל אביב אצל אותו מחנך. באתר שילה הקדומה הוא נפגש עם **אבי רואה** יו"ר מועצת יש"ע וערך סיור היכרות עם ההיסטוריה של שילה שהייתה בירת ישראל לפני ירושלים במשך קרוב ל-370 שנה. **ליאון** שהתרגש מהסיור ומהאתר אמר: "אין יותר טוב ממראה עיניים כדי להבין מה מפעל ההתיישבות עושים למדינה,

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה nadav@myesha.org.il
מועצת יש"ע רמת הגולן 55, ירושלים
מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
ביהודה ושומרון וחבל עזה טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
תמונות: ניסים לב, מועצה אזורית שומרון, אריאל חרמוני משרד הביטחון, מועצה מקומית אפרת, יהודה ריינס **הפקה: יש שחר הפקות** בע"מ
לתגובות: perla@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות